

dagsmand for Holbek Amts 2den Valgtreds (Esfærning) her foreslaaet, der skulde gaae ad den meest øde Strætning i Sjælland (Esfærning: Det har jeg ikke foreslaaet!). Jo, dersom den skulde gaae derhen, som er foreslaaet, vesten for Jelling, og dersom den skulde følge Veien til Nørresnede, eller ialtsald gaae vestlig, saa kommer den til at følge øde Land gennem Heden, thi den skal over Alheden og gennem Christianshede og over et meget vanskelligt Terrain. (Esfærning: Denne Vej er slet ikke antydet!). Jeg har ikke kunnet forstaae det anderledes, end at det er denne Vej, som er angiven, om just ikke den Bellinie, saa dog den Retning (Formanden: Vesten for!), Heelt hien ved Ringstøbing? Saa bliver det jo en heel anden Bane, det bliver ikke en Bane paa Højryggen. Det foreskommer mig, at saadanne Forhandlinger kunne slet ikke føre til noget Resultat, men at vi maae uødvendigvis stræbe efter at fastholde, at der kan gjøres noget for Jernbaneanlæg i Sjælland, og altsaa ønske, at Regjeringen kommer til at slutte en saadan Accord med denne Mand, Hr. Peto fra England, eller med en Anden, at der virkelig kan blive noget af. Jeg veed ikke, om denne Mand har saaledes forpligtet sig med Regjeringen, at han til en uendelig Tid vil staae ved sit Tilbud; det kan jeg ikke troe, det pleier ikke saadanne Mænd at gjøre, men jeg troer, at det Tilbud, han har gjort, er saa fordeelagtigt, at man ikke saa let skulde kaste det bort, da det ikke kan faaes hver Dag. Det er vel endogsaa gjort af ham under saadanne Tidsumstændigheder, da det var meget lettere at skaffe Penge tilveie til saadanne Anlæg, end det er under de Omstændigheder, hvorunder vi nu leve den Dag idag, og som meget let kunne blive omgaaen kort Tid uheldigere. Er det altsaa Mænd, at vi ville gjøre Noget, forat see denne Sag fremmet, saa troer jeg vistnok, at det var det Bedste, at vi sluttede os til Regjeringens Forslag, for at faae Sagen begyndt, og jeg troer, jo længere Sagen trækkes ud, desto mere vil det vise sig saaledes, at, skjøndt de Herrer allesammen erklære sig for at være upartiske, saa taler dog den Deputerede fra Aarhus for Aarhus og den Deputerede fra Viborg for Viborg, og, dersom jeg skulde udtale min Me-

ning, saa vilde jeg ikke nægte, at jeg vilde tale for Ribe: thi man maa sige, at man er upartisk nok saa meget, saa ere vi dog partiske allesammen.

Sage: Det er vistnok en høist lærerig Forhandling, der er foregaaet i denne Sag, og den vil upaatvivlelig i sin Tid have sit Værd; for Diebliffet troer jeg, at den har mindre praktisk Nytte, da der ikke er stor Sandsynlighed for — saavidt mig bekendt — at vi kunne haabe at see denne Jernbaneanlæg udført, idetmindste ikke for det Første (Jo!). Da jeg bliver modsagt, maa jeg bemærke, at jeg troer, at vi kunde have havt den, men at vi ikke nu kunne faae den; at afgjøre det, maa jo forøvrigt være Fremtiden overladt. Disse store Jernbanesager have, som saa mange andre store Foretagender, deres Perioder, efter som Lykken findes hos fremmede Capitalister til at anvende store Midler udenfor deres eget Land; saaledes ogsaa her. Saadanne Perioder have 2 Gange naaet os med Hensyn til dette Foretagende, og vi have begge Gange, paa meget lidt nær, viist dem fra os. Der var en Tid, da man kunde faae Jernbane lagt gennem Jyen og hele det øvrige Land; det gik saavidt dengang, at man vilde anlægge en Jernbane til Marsund i Haab om, at det var til Drefund; jeg skal siden vise, hvor vanskellige disse Foretagender kunne være til andre Tider. Disse store Jernbanespeculationer endte i 1846 og opløstes først igjen for 1 à 2 Aar siden; de kom frem paa mange Steder, og der er næsten ingen Regjering, som nogenstunde har viist et rimeligt Tilbud fra sig. Det er givet, at Jernbaner i høi Grad bidrage til et Lands Dykkomst, og jeg vil lægge til, at de bidrage til Udviklingen af borgerlig Frihed, næsten mere end nogen Lov, at selve Paven har været nødt til at gaae ind paa en Jernbanes Anlæg.

Da jeg har givet Anledning til en Øtring af den ærede Finansminister, da han foreslagde Forslaget, den nemlig, at man af de fremlagte Papirer vilde see, hvor ubesøjet den Anse havde været, at Regjeringen ikke skulde have viist tilbørlig Interesse for den Sag, saa vil jeg forsøge paa, støttende mig til Bilagene, at gennemgaae denne Side af Sagen og overlade til det ærede Thing at bedømme, hvor